

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Gràcies a la gent gran

Permeteu-me que us expliqui un conte que pot ajudar-nos a mirar la gent gran amb ulls d'amor perquè puguem valorar-la i estimar-la més i més i no arraconar-la com si fossin *andròmines* inservibles.

Aquest és el conte: Hi havia una vegada un rei molt cruel que va decidir bandejar tots els ancians del seu regne i enviar-los a viure a un país llunyà. Així ho va dir als seus soldats: «Porteu-vos-els lluny d'aquí. No serveixen per a res. Solament mengen i dormen, però no treballen.»

Tots els soldats van seguir les seves instruccions, excepte un d'ells, que es deia Janos, el qual estimava molt el seu pare. De manera que li va preparar una cambra secreta a casa seva, on el mantenia amagat i tenia cura que no li faltés res.

Van passar els mesos, i una gran sequera va assolir el regne. Els rius i els llacs es van quedar sense aigua, els arbres sense fruit i els graners es van buidar en qüestió de dies. Preocupat pel risc de fam, el rei va cridar els soldats: «Us ordeno que trobeu blat per alimentar el poble. En cas contrari, us tançaré a tots al calabós.»

Els soldats van sortir molt tristos, ja que en realitat no hi havia forma de complir l'ordre. Janos va arribar capcot a casa seva i va anar directament a l'habitació on romania ocult el seu pare.

«Què et passa, fill?», va preguntar l'ancià. Janos li va explicar detalladament la greu situació en què es trobava.

«No et preocupis, tinc la solució per a vosaltres», el va tranquil·litzar el pare. «Quan feia de pagès, fa molts anys, em cridava l'atenció observar les formigues que portaven centenars de grans de blat als seus formiguers. Digues als teus companys que obrin tots els que trobin als camps perquè estaran plens.»

Sense revelar d'on havia tret la idea, Janos va anar amb els altres soldats a la recerca dels formiguers.

Tots es van alegrar molt de trobar grans dipòsits de blat i omplir uns quants costals. L'endemà els van presentar al rei. Aquest es va sorprendre en assabentar-se de l'enginyosa manera amb què els havien aconseguit.

«Com se us va acudir?», els va preguntar. «Va ser idea de Janos», van contestar. «Aleshores, explica-m'ho tu», va ordenar el rei.

«Majestat, tinc por de fer-ho perquè seré castigat». «Explica-m'ho i no et passarà res dolent», va prometre-li el rei ple de curiositat.

Janos li va explicar que el seu pare ancià, a qui mantenia amagat a casa seva, li havia donat el consell.

El rei es va quedar en silenci una estona llarga i després va prendre la paraula: «Ara m'adono que

vaig ser molt maldestre per bandejar la gent gran del regne. Els coneixements que han acumulat en la seva vida són una valuosa font de saviesa.»

Immediatament va ordenar que els ancians desterrats tornessin a la ciutat, i així va ser. Quan va passar la sequera, tots els habitants van recordar que un d'ells els havia salvat de morir de gana.

Benvolguts avis i àvies: gràcies pel que sou i pel que heu estat. Gràcies per la vostra gran experiència, que ens transmeteu amb tants i tants consells. Els més petits, els vostres nets, us escolten amb molt de gust. Tant de bo que tots sapiguem tenir en compte els vostres ensenyaments. Segur que si ho fèssim més sovint no ens equivocaríem tant.

Que Déu us beneixi i us doni la seva pau.

ACTUALITAT

Ordenació de quatre diaques a la Sagrada Família

El passat diumenge 19 de març, Dia del Seminari, foren ordenats diaques Pere Alavedra, Iñaki Marro, Alberto Moreno-Palancas i Josep Roca, que ja realitzen tasques pastorals en diverses paròquies. Els nous ordenats apareixen en la fotografia al costat de l'arquebisbe, Joan Josep Omella; el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull; i el rector del Seminari, Josep M. Turull.

En l'homilia, Mons. Omella va dir: «la Paraula, l'Eucaristia i els Pobres... seran els vostres tresors per sempre, però aquests tresors també se-

ran el neguit dels vostres cors. Seran també la vostra benaurança i la vostra glòria. No tingueu por. Déu us acompanya amb la seva presència amorosa».

Va cloure l'homilia amb una invocació a la Mare de Déu, citant sant Bernard, que deia: «Seguint-la, no et desviaràs. Pregant-li, no desesperaràs. Pensant en ella, no t'equivocaràs. Si t'agafa de la mà, no cauràs. Si et sosté, no et cansaràs. Si és al teu costat, tindràs la seguretat d'arribar».

ENTREVISTA

Les virtuts de l'ancianitat

ANTONI POU

La Casa d'Espiritualitat del Miracle, al Solsonès (t. 973 480 002), organitza del 31 de març al 2 d'abril un taller sobre *La crisi de la meitat de la vida i l'ancianitat*, que s'adreça a persones que acompanyen humanament i espiritual els altres, i en el qual pretenen donar eines espirituals per tal d'ajudar a viure el moment que a un li toca amb serenitat i joia. El P. Antoni Pou, monjo de Montserrat, n'és el director.

Com ajuda la fe a superar la crisi de la meitat de la vida?

Quan un ja s'ha posicionat a nivell familiar, de treball, socialment i ha arribat a les metes necessàries per assegurar la seva subsistència, si no fa un salt cap a l'espiritualitat es bloqueja; i d'aquí poden sortir tota mena de malalties físiques o psíquiques. La fe ajuda a trobar nous horitzons per enfocar la segona etapa de la vida.

Com hem de perdre la por a fer-nos grans?

L'ancianitat és una crida a viure més l'ésser que el tenir, a conrear més l'ànima que els èxits, a aprendre a contemplar més que a neguitejar-se per l'existència: coses que es van aprenent al llarg dels anys a través de l'espiritualitat. La nostra societat tendeix a valorar el mite de l'eterna joventut. Però és més sana una visió realista de l'ancianitat, tot i que no tràgica, com és la de la Bíblia.

Quines virtuts té l'ancianitat, a la Bíblia?

En la Bíblia, «ancianitat» vol dir sobretot saviesa. En el llibre de Daniel apareix Déu com «l'ancià dels dies». Ens recorda el respecte que hem de tenir per les persones ancianes, perquè tots ho serem algun dia —si hi arribem. El llibre dels proverbis diu que a l'ancià li escau parlar en públic —per la seva saviesa—, però que ho faci sense destorbar la música: és a dir, que no s'en-superbeixi fins a perdre el sentit de realitat molestament els altres.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Més estimar-te i seguir-te

En Joan sentia una inquietud, una necessitat d'aprofundir en la fe, veure què li demanava Déu en aquest moment de la seva vida. Contrastar-la amb l'Evangeli. Estava disposat a posar-hi temps, reflexió, silenci, pregària. Li van parlar dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Cercà informació. Llegí en una pàgina web: «Si un vol desenvolupar aquella manera humana que s'inspira en Jesús de Natzaret i el seu evangeli, cal també que recorri a una pedagogia que l'ajudi a l'art de viure. Això vol dir: conèixer més personalment l'evangeli i la persona de Jesús, confrontar-se amb Ell i la seva Paraula, descobrir per on enfocar la pròpia vida en la societat actual amb esperit solidari, exercitar-se en la pràctica de la reflexió, del coneixement propi i del treball de les actituds humanes més bàsiques. No són ni cursos, ni discursos, sinó una pedagogia pràctica per a la realització d'una experiència plenament personal sota el guiatge d'una persona experta». «Això pot ser el que busco, la resposta a les preguntes que em faig d'un temps ençà», pensà en Joan.

Les possibilitats de realitzar els exercicis ignasians són diverses. Es poden fer en recés i silenci durant un mes, du-

rant cinc o vuit dies, en grup o individualment. També en la vida ordinària, dedicant-hi un temps diari integrable en les ocupacions habituals, fent espai per a una conversa setmanal amb l'acompanyant. Tres recessos de cap de setmana, en grup, completen l'itinerari de l'experiència. A l'hora de cercar la modalitat a seguir, convé veure quina s'adapta més bé a la persona i al seu moment i situació personal i espiritual.

En Joan escollí seguir els exercicis en la vida ordinària. A hores d'ara, el curs ja avançat, ha participat en dos dels recessos previstos i, a més, dedica amb constància una estona diària a la pregària personal, de bon matí, abans d'anar a la feina i cada setmana veu el seu acompanyant entre una mitja hora i tres quarts. Comenten el desenvolupament de l'experiència, les dificultats, els moments reeixits... «M'omple molt començar el dia amb la petició preparatòria de la pregària d'aquesta setmana: "Senyor, et demano que et conegui internament, a tu, que per mi t'has fet home, per tal que més t'estimi i et segueixi"». «Qui ens separarà de l'amor de Crist? [...] Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (Rm 8,35.37).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La obra del *Nen Déu* celebra 125 años

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Alégrate, María, Virgen llena de gracia», le dice el ángel. Ella acepta, sencilla y gozosa, lo que Dios le pide, y gracias a su aceptación el Verbo se hizo carne. En la Encarnación, Dios hecho hombre se nos acerca cada día.

Hace ahora 125 años, un grupo de cristianos —sacerdotes, religiosas, y laicos— recibieron una llamada para servir al Señor en los niños enfermos pobres. La caridad de unos cristianos, unidos en favor de la infancia más desfavorecida, de los más pequeños, necesitados y postergados, hizo surgir una institución.

Fue una iniciativa de un grupo de señoras y de la religiosa Carmen del Niño Jesús, fundadora de las Hermanas Franciscanas de los Sagrados Corazones, ya beatificada. El 30 de marzo de 1892, el obispo de Barcelona, doctor Catalá,

autorizó esta Obra, que entonces sólo era un hospital para niños.

Cada época irá marcando sus necesidades. Aquellos primeros niños enfermos, hijos de familias obreras sin recursos, son hoy, en el Niño Dios, la infancia minusválida, a la que se ofrecen, escuelas, talleres, residencia y centro de día. La atención sanitaria se mantiene en los consultorios médicos, que están abiertos al barrio. Son centros cualificados que prestan la mejor atención posible a los que más lo precisan. Es una institución de la Iglesia diocesana de Barcelona, que fue bendecida con la visita de Benedicto XVI en el año 2010.

Que María, Madre de Dios y también Madre nuestra, nos ayude en la tarea de tocar la carne de Cristo en la atención a los necesitados de hoy.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-6]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. ■ † Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o bé: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guillard.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei». Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor digué a Samuel: No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor». Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap». I Samuel afegí: «¿No queda cap més fill?». Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat». Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí». Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell». Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) *(Versió abreujada)*

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «¿No és aquell home que vàiem assegut captant?». Uns responien: «Sí que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí que el sóc».

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu». Però altres responien: «¿Com és possible que un pecador faci tals miracles?». I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, ¿tu, què en dius, d'ell?». Ell contestà: «Que és un profeta».

Li respongueren: «¿Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?». I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «¿Creus en el Fill de l'home?». Ell respongué: «I, ¿qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu». Li diu ell: «Hi crec, Senyor». I l'adorà.

Lectura del primer libro de Samuel

(1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos: / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 5,8-14)

Hermanos:

Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas.

Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz.

Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) *(Versión abreviada)*

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé» (que significa Enviado). Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo».

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta».

Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él le contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él le dijo: «Creo, Señor». Y se postro ante él.

Vosaltres sou la llum del món

P. JAUME SIDERA, claretià

Molts veuen el cec pidolant com sempre i passen de llarg. Els deixebles de Jesús es pregunten: Quin pecat ha fet per néixer cec? Jesús s'atura, el mira i pren consciència. «Mentre sóc al món, sóc la llum del món». Fa quelcom perillós: pasta fang i amb el fang unta els ulls del cec, i això en dissabte! «Rentat a la piscina de Siloè». Jesús es fa fonedís.

I el noi emprèn tot sol un camí que el portarà fins a Jesús. Quan li pregunten qui l'ha curat, respon: Un bon home. M'he rentat a la piscina de Siloè i ara hi veig. «Això no es pot fer en dissabte». Aquest home és un pecador, comenten els savis...

Com més el contraduien, més descobreix el noi qui és Jesús. «L'home anomenat Jesús», que li ha obert els ulls, no pot ser falsari ni pecador. Només un amic, i molt amic, de Déu i dels homes pot fer el que Jesús ha fet. «És un home de Déu», atent a fer el que Déu vol. És un profeta. De mica en mica passa de la fosca cap a la llum del sol i a la llum de la fe. Com més avança, més sol es queda: Els veïns se'n desenten, els pares no en volen saber res, les autoritats religioses l'han expulsat de la comunitat i del temple. El noi s'ha quedat tot sol amb la seva consciència.

Jesús el troba i l'anima a fer un pas més: Creus en el Fill de l'home? Hi crec, Senyor! El noi s'agenolla i l'adora. Jesús és el lloc de la presència de Déu.

Quina cosa més estranya! Els savis que tenien cura de veure-hi clar s'han tornat cecs. Els qui no hi veien, troben la llum en Jesús.

La fe és un procés que comença el dia del nostre baptisme. Com més coneixerem i seguirem Jesús, més sols ens trobarem. Ell no ens deixarà mai. La LLUM vera no para d'il·luminar-nos i ens converteix en llum. Vosaltres sou la llum del món.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimarts 28 (16.30 h). Acte inaugural del Simposi de la CCEE: «Acompanyar els joves», al Seminari Conciliar.

Dies 29 i 30. Reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Divendres 31 (9 h). Eucaristia de cloenda del Simposi de la CCEE. A les 19 h, Eucaristia d'acció de gràcies en el centenari de l'Hospital de l'Esperit Sant de Santa Coloma de Gramenet.

Dissabte 1 (18 h). Concert de Setmana Santa a la Sagrada Família. Informació: www.sagradafamilia.org

Diumenge 2 (13.30 h). Celebració de l'Eucaristia en el 125è aniversari de les Serventes de Maria de la casa de Sarrià. **A les 19.30 h,** trobada amb el grup de Joves del Rosari de la parròquia de Santa Joaquina Vedruna.

Actes

Memòria de Mn. Josep M. Comerma i Colet (1924-1991). Dimarts 28/3 (20h),

celebració d'una Eucaristia a la pquia. de St. Mateu (via Favència, 80), presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. El rector d'aquesta parròquia, Mn. Ferran Lorda, convida especialment totes les persones que conegueren Mn. Comerma. Aquest dia es traslladaran les despulls d'aquest mossèn al temple parroquial, aplicant el costum que els rectors fundadors d'una parròquia poden ser sepultats en la mateixa església.

Pregària contemplativa amb cants de Taizé. Divendres 31 de març, a les 20 hores, a la cripta de Pompeia (av. Diagonal, 450). Entrada lliure.

Poder polític i religió. Entre l'entesa i el conflicte. Cicle de conferències, organitzat per la FJM, amb la coordinació de Jaume Dantí (UB). Els dimecres **29/3:** Poder polític i judaisme a la Catalunya baixmedieval, amb Irene Llop (Universitat de Vic). **5/4:** Centralització política i uniformitat religiosa. Cristians i musulmans a la monarquia hispànica (s. XVI-XVII), amb Rafael Benítez (Universitat de València). **19/4:** Conflicte polític i justificació religiosa. Catòlics i protestants a l'Europa del s. XVII, amb Doris Moreno (UAB). **26/4:** Democràcia i po-

der islàmic. Relacions entre musulmans a l'Àfrica mediterrània i a l'Orient Mitjà (s. XXI), amb Òscar Monterde (CEHUB). A la Facultat de Geografia i Història (c/ Montalegre, 6), a les 19 h. Entrada lliure.

Representación de La Pasión. A cargo de residentes y voluntarios de las Hermanitas de los Pobres (pl. Tetuán, 45-49), Domingo 2/4 (17 h). Informació: t. 932 655 227.

Renovació Carismàtica Catòlica (RCC-CAT). Diumenge 2/4 (9.30-18 h), al Col·legi Major Penyaforç (av. Diagonal, 639-641), recés de Quaresma: «Déu meu, crea en mi un cor ben pur, fes renèixer en mi un esperit ferm» (Sl 51,12), amb Mn. Edgar Martínez Valencia. Exposició permanent del Santíssim Sagrament. Trobada paral·lela per a nens de més de 3 anys. Imprescindible portar *La Bíblia*. Info: t. 696 963 816, a/e: renovacioncarismaticabarcelona@gmail.com, www.rcc-cat.com

Unió Espiritual de Mares. Dia 29/3 (17.30 h), celebració de la penitència, amb el P. Enric Seguí, SJ. A Riera Sant Miquel, 1 bis.

Commemoració dels 400 anys de la Confraria de la M. D. de la Cinta. Dia 1/4 (12 h), a l'Església de Sta. Maria del Pi (Barcelona), baixada de la Verge des de

Tortosa, amb la veneració de la relíquia de la Cinta. El Sant Pare ha concedit indulgència plenària als devots que la visitin i l'honorin. Les famílies que ho desitgin podran presentar els infants durant la missa, demanar la protecció de les embarassades, o fer la consagració dels joves. Cal comunicar-ho a: t. 932 014 723.

Recessos

Recés per a dones que han estat viudes encara joves. Dies 1 i 2/4, organitzat per la Fraternitat Santa M. de la Resurrecció. Al monestir benedictí de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà, 32). Informació i inscripcions: t. 933 397 151 i 935 879 745.

Pelegrinatges

Peregrinación a Lourdes. Con los Padres Mercedarios de la pquia. Virgen de Nazaret (c/ Joan de Mena, 29), del 24 al 28/5. Regreso por el País Vasco y visita a San Sebastián y a los santuarios de Loyola y Aránzazu, así como al museo claretiano en Barbastró. Más info: t. 934 673 244, Ruth Travel, o www.parroquiavirgendetnazaret.org

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Gracias a los abuelos

Permitidme que os cuente un cuento que puede ayudarnos a mirar a las personas mayores con ojos de amor a fin de que podamos valorarlas y amarlas más y más y no arrinconarlas como si fuesen *trastos* inservibles.

Este es el cuento: Érase una vez un rey muy cruel que decidió desterrar a todos los ancianos de su reino y enviarlos a vivir a un país remoto. Así se lo dijo a sus soldados: «Lleváoslos lejos de aquí. No sirven para nada. Sólo comen y duermen, pero no trabajan.»

Todos los soldados siguieron sus instrucciones, excepto uno de ellos, llamado Janos, que amaba mucho a su padre. De modo que le acondicionó una habitación secreta en su casa, donde lo mantenía oculto y le prodigaba todos los cuidados necesarios.

Pasaron los meses y una gran sequía assoló el reino. Los ríos y los lagos se quedaron sin agua, los árboles sin fruto y los graneros se vaciaron en cuestión de días. Preocupado por el riesgo de hambruna, el rey llamó a los soldados: «Os ordeno que encontréis trigo para alimentar al pueblo. De lo contrario, os encerraré a todos en un calabozo.»

Los soldados salieron muy tristes, pues en realidad no había forma de cumplir ese mandato. Janos llegó cabizbajo a su casa y fue directamente a la habitación donde su padre permanecía oculto.

«¿Qué te pasa, hijo?», preguntó el anciano. Janos le explicó en detalle la grave situación en que se hallaba.

«No te preocupes, tengo la solución para vosotros», lo tranquilizó el padre. «Cuando trabajaba como labrador, hace muchos años, me llamaba la

atención observar a las hormigas que llevaban cientos de granos de trigo a sus hormigueros. Diles a tus compañeros que abran todos los que encuentren en el campo porque estarán llenos.»

Sin revelar de dónde había sacado la idea, Janos fue con los demás soldados en busca de los hormigueros. A todos les alegró mucho encontrar grandes depósitos de trigo y llenar varios costales. Al día siguiente los presentaron al rey. Este se sorprendió al enterarse de la ingeniosa manera en que los habían conseguido.

«¿Cómo se os ocurrió?», les preguntó. «Fue idea de Janos», contestaron. «Explícame tú, entonces», ordenó el rey.

«Majestad, temo hacerlo pues sé que me castigará». «Dímelo y no te pasará nada malo», prometió el rey lleno de curiosidad.

Janos le contó que su padre anciano, a quien mantenía oculto en su casa, le había dado el consejo.

El rey quedó en silencio por un largo rato y luego tomó la palabra: «Ahora me doy cuenta de que fui muy torpe al desterrar a los ancianos de este reino. Los conocimientos que han acumulado en su vida son una valiosa fuente de sabiduría.»

De inmediato ordenó que los ancianos desterrados regresaran a la ciudad, y así ocurrió. Cuando pasó la sequía, todos los habitantes recordaron que uno de ellos los había salvado de morir de hambre.

Queridos ancianos: gracias por lo que sois y lo que habéis sido. Gracias por vuestra gran experiencia, que nos transmitís en tantos y tantos consejos. Los pequeños, vuestros nietos, os escuchan con mucho agrado. Ojalá que todos sepamos tener en cuenta vuestras enseñanzas. Seguro que si lo hiciésemos más a menudo no nos equivocaríamos tanto.

Que Dios os bendiga y os dé su paz.

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesiabarcelona.cat

 [facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)
 @esglesiabcn